

התקווה

סדנא מעניינת

„להקת המחול בת-שבע — סדנא ליצירה המקורית” — ביצירות מאת הדה אורן, יוסי תמים, עפרה דודאי, אמיר קולבון, טובה קלוג, ויקטוריה גרין ואליס דור-כהן.

מטבע הדברים שסדנא מביאה לפני הקהל שלל נסיונות, שרמתם אינה שווה. זו השנה השניה שלהקת בת-שבע מציגה את עבודות רקדניה וכוריאוגרפים אחרים שלא במסגרת תכניותיה הרגילות. בשנה שעברה צמחו מתוך הופעות הסדנא עבודות מצויינות של אוהד נהרין.

השנה עוררו שתי עבודות ענין מיוחד. האחת, מאת אליס דור-כהן, שנושאה חבורת אנשים שקליפות התרבות נושרות מהם והם חוזרים למצב טבעי, אבל לא „הפרא האציל” מתגלה מתחת למחלצות הציוויליזציה, אלא יצרים פרימיטיוויים. הכוריאוגרפית הצעירה (שבעלה, אלי דור-כהן, עיצב את התלבושות למחול שלה) התבססה על ספרו של ויליאם גולדינג „בעל זכוכ” ויצרה מחול מקורי ומשעשע.

עבודתם של אמיר קולבון ועופרה דודאי, בעלת השם המוזר „אסא מתללקובה”, הוא דואט המלווה בנגינתו וזימרתו של זמר ערבי חינני מעכו. הזמר מגיע אל הבימה דרך הקהל, וגם הרקדנים יורדים מהבימה אל האולם תוך כדי מחול. התנועה עצמה מזכירה את סגנון עבודתה של אננה סוקולוב.

יתר העבודות שבוצעו היו פחות מיוחדות ומקוריות: הדה אורן, יוצרת מוכרת היטב, שוב נמשכה לקולותיהם המוקלטים של לויתנים באוקיאנוס, אבל „קולות ממעמקי הים” שלה היה אוסף של רעיונות, משעשעים לכשעצמם, שהושאלו מיצירותיהם המוכרות היטב של אלוין ניקולאיס, להקת פילובולוס ואחרים. יוסי תמים, שבשנה שעברה הופיע בעבודותיו ב„צוותא”, לא הצליח הפעם לעצב ריקוד מגובש. „התהוות” שלו היה בבחינת סקיצה בלבד.

„הנכרי“ מאת ויקטוריה גרין דן בנושא
שכבר רבות דשו בו, ולא היה בו כדי
להוסיף דבר לנסיונותיו של
היוצא-דופן להשתלב בחברה, שסמלה
היה המעגל והתהלוכה — צורה
החביבה על ויקטוריה.
עבודתה של טובה קלוג „בין שני
עולמות“ היתה סתמית.
כל העבודות זכו לביצוע מצויין של
רקדני הלהקה ולתאורה מעולה שעיצבו
תלמידי המגמה לתיאטרון
באוניברסיטת תל-אביב.

גיורא מנור